

Pakket tegen honger

In landen als Armenië en Moldavië hebben veel gezinnen grote moeite om het hoofd boven water te houden. Elke dag maken ze zich zorgen over voedsel. We geven ze daarom een Veld Vol Voedsel Pakket. Zo'n pakket bevat:

- » **Pootaardappelen:** Een voedzame bron van koolhydraten die essentieel zijn voor een gezond dieet.
- » **Groentezaden:** zaden van verschillende groenten die rijk zijn aan vitamines en mineralen. De bijsluiters vermeldt wanneer en hoe de zaden gezaaid moeten worden.

Met het Veld Vol Voedsel Pakket kunnen gezinnen zelf voedsel verbouwen. Een deel van de oogst kunnen ze verkopen zodat ze extra inkomsten hebben.

Helpt u mee?

Uw steun is van vitaal belang! Door een donatie te doen aan het Veld Vol Voedsel-project helpt u ons om meer gezinnen te bereiken. Met slechts € 25 helpt u één gezin met een Veld Vol Voedsel Pakket. Zie hiervoor de begeleidende brief.

EEN BIJZONDERE LES OVER NAASTENLIEFDE...

Het was een frisse zondagochtend in november. In de kerk stond een jeugddienst gepland met het thema “Heb je naaste lief.” Al vroeg, rond negen uur, druppelden de eerste kerkgangers binnen. Op de stenen trap voor de ingang lag een zwerver, ineengedoken tegen de kou. Zijn kleding was vuil, zijn bebaarde gezicht onverzorgd.

De kerkgangers keken elkaar ongemakkelijk aan. Sommigen fluisterden geïrriteerd: “Dit kan toch niet... zo voor de kerk.”

Een vrouw stapte naar de koster. “Kunt u die man niet wegsturen? Dit geeft toch geen pas?” De koster aarzelde, maar liep uiteindelijk toch naar de man toe, stootte hem aan en zei: “Meneer... zou u ergens anders willen gaan zitten?” De zwerver keek hem aan, knikte en stond langzaam op. Hij liep weg, strompelend. Een eindje verderop ging hij op de stoep zitten.

Even later, om half tien, begon de dienst. De jongerenband speelde, de gemeente zong. Na het eerste lied werd het stil. De kerkdeur ging open en de zwerver liep door het middenpad. Een golf van verbijstering ging door de kerk. Sommigen fluisterden: ‘Wat moet die man hier?’

De zwerver liep naar voren en klom de preekstoel op en keek de mensen in de kerk aan. “Goedemorgen,” zei hij rustig. “U kent mij waarschijnlijk

niet. Ik ben uw gastpredikant. Ik mag hier vanmorgen voorgaan in deze jeugddienst.”

De stilte was voelbaar.

De ‘zwerver’ haalde zijn nepbaard van z’n gezicht en deed zijn vieze lange jas uit. De dominee stond er nu in een mooie nette witte blouse.

“Het thema van vandaag is,” zo vervolgde hij, “Heb je naaste lief. Mijn vraag aan u en jou is: Stel dat de zwerver voor de kerk een echte zwerver was geweest. Wat zou Jezus dan gedaan hebben...?”

In de kerk was het muisstil. En iedereen begreep die ochtend dat de opdracht ‘Heb je naaste lief’ niet moet blijven steken in mooie woorden. Nee, we moeten die opdracht handen en voeten geven. “Liefde is een werkwoord,” zei de zwerver-dominee.

Een preek was niet meer nodig. Het laatste lied dat werd gezongen was: ‘Ga nu heen in vrede, ga en maak het waar...’

Ds. Egbert van Beesten

Afscheid voorzitter Piet Rozeboom

Tijdens de laatste bestuursvergadering van 2025 nam Mensenkinderen afscheid van een vertrouwd gezicht: ds. Piet Rozeboom. Een moment van vooral veel dankbaarheid.

Piet trad op 27 mei 2015 toe tot het bestuur van Mensenkinderen. Enkele jaren later, op 11 december 2019, nam hij de voorzittershamer over van dr. Hans Renkema. Ruim vijf jaar lang leidde hij de vergaderingen op zijn geheel eigen, enthousiaste wijze: betrokken, scherp waar nodig en altijd met oog voor de mens achter de agendapunten. Op 2 december droeg Piet de voorzittershamer over aan Corneliëke Wentzel. Een symbolisch moment, passend bij een jaar vol veranderingen. Want 2025 was voor Piet in meer opzichten bijzonder. Op 6 juli ging hij met emeritaat. Sinds 2020 was hij predikant in Rijnsburg, een plek waar hij met veel toewijding en warmte heeft gewerkt. In augustus volgde een verhuizing naar Ommen, samen met Margreet.

Wat ook meeverhuisde was het bordje ‘Plexat’, dat zo herkenbaar prijkte op de gevel van de

pastorie in Rijnsburg. “In onze eerdere gemeenten, Garderen en Maasdijk, woonden we naast de kerk,” vertelt Piet. “Het leek ons leuk om de pastorie een naam te geven. Zo kwamen we op ‘Plexat’ – om aan te geven dat er bij ons plek is voor jou.” Die naam was geen loze belofte: door de jaren heen boden Piet en Margreet onderdak aan mensen die dat nodig hadden. “We vinden het bijzonder om ook op deze manier iets voor onze medemens te mogen doen.”

Diezelfde openheid en mensgerichtheid bracht Piet ook mee in zijn voorzitterschap. Als echt mensenmens gaf hij kleur aan het bestuur van Mensenkinderen – met aandacht, vertrouwen en betrokkenheid.

Piet, heel hartelijk dank voor alles wat je voor Mensenkinderen hebt betekend. We wensen jou en Margreet veel zegen en alle goeds toe in Ommen, met ‘Plexat’ als blijvend teken van gastvrijheid.

Groeiende kerkjes in de bergen van Albanië

Horen we in Nederland veel verhalen van leegloop van kerken en kerkgebouwen die gesloten worden, in Albanië zien we juist nieuwe kerken ontstaan.

In november 2025 waren medewerkers van Mensenkinderen in Mokra, een bergachtige provincie op zo'n 700 meter hoogte. Hier, tussen de steile hellingen en afgelegen dorpen, is de enthousiaste pastor Rudi al ruim 8 jaar bezig om mensen bekend te maken met het evangelie. Voorheen waren er in dit gebied nauwelijks christenen. Maar nu zijn er in 10 dorpen al kleine kerkjes – kwetsbaar, maar vol leven, want de kerkjes groeien. Op een donderdag bezoeken we drie dorpen, elk met hun eigen verhaal van geloof, gemeenschap en hoop.

Homcan – een gratis kerkgebouw

Onze eerste stop is Homcan, een dorpje met dertig gezinnen en ongeveer honderd inwoners. Het kleine kerkgebouw is gebouwd door een buurman en mag gratis gebruikt worden – een gebaar van dankbaarheid. In het gebouwtje staan wat gammele stoelen en bank. Een klein straalkacheltje verdrijft de ergste kou. Iedereen houdt de jas aan.

We beginnen de samenkomst met 17 mensen—iedereen krijgt koffie of thee. Tijdens het gebed schuiven nog twee vrouwen aan en tijdens de samenzang die begeleidt wordt met een enigszins vals gestemde gitaar komt er nog iemand binnen. Uiteindelijk zijn we met 20 mensen waarvan 17 dorpelings.

Mijn collega legt het evangelie uit aan de hand van een tekening: een stoel in een cirkel. Wie zit er op de stoel in jouw leven – jijzelf of Jezus? Die vraag blijft hangen, ook als we later weer buiten staan.

Na de bijeenkomst klimmen we hoger de berg op, naar een gezin dat in mei van Mensenkinderen twee geiten heeft ontvangen. Inmiddels zijn ze drachtig. In maart worden de eerste geitjes verwacht, die zullen ze doorgeven aan een ander gezin. De volgende lammeren mogen ze zelf houden. Zo groeit niet alleen de kudde, maar ook de onderlinge verbondenheid.

Krickova – een school met 10 leerlingen

Daarna rijden we via smalle bergweggetjes naar Krickova, een dorp met 45 gezinnen en zo'n 190 inwoners. De kerkdienst wordt in het buurthuis gehouden. We zijn met 31 mensen, waarvan 28 dorpsbewoners – en heel bijzonder: er zijn 7 mannen aanwezig.

Het evangelie wordt uitgelegd aan de hand van twee bekende schilderijen: *Handen van Albrecht Dürer* en *De oprichting van het kruis* van Rembrandt. Na de dienst wordt er koffie en thee

geschonken. In zo'n afgelegen en geïsoleerd dorp zijn onderlinge contacten van groot belang. Men is op elkaar aangewezen. En wanneer mensen uiteindelijk de stap durven nemen om christen te worden heeft dat grote impact.

De plaatselijke school telt slechts tien leerlingen, verdeeld over vier klassen, met één juf. Ook in dit dorp zien we de resultaten van het geitenproject: twee geiten, twee jaar geleden ontvangen, hebben inmiddels twee lammeren voortgebracht die zijn doorgegeven aan een andere familie en twee lammeren voor de ontvangers. Daarnaast zijn er kassen geleverd, die nieuwe mogelijkheden bieden voor inkomen en voedsel.

Selce – houvast tijdens de storm

Onze laatste stop is Selce, met 40 gezinnen en ongeveer 160 mensen. In het kleine kerkgebouw – een voormalige woning – zijn 17 mensen aanwezig – allemaal vrouwen. We vertellen over ons geloof en hoe we in moeilijke tijden omgaan met de 'waarom-vraag'. Pastor Rudi sluit hierop aan met een prachtig voorbeeld:

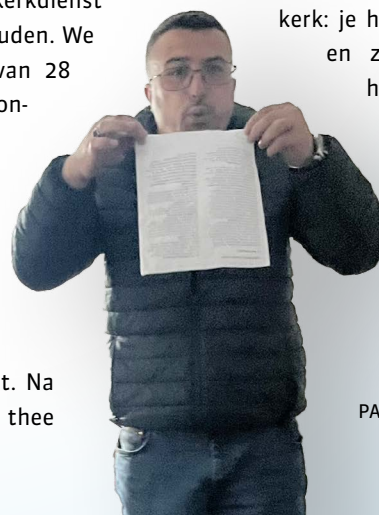
Een A4'tje dat je loslaat terwijl je blaast, waait alle kanten op – dat is leven zonder God.

Houd je het A4'tje bovenaan vast en blaas je, dan wappert het wel, maar het waait niet weg – dat is leven met God.

Houd je het A4'tje met iemand anders vast, boven en onder, en je blaast, dan gebeurt er niks. Het papier waait niet weg en wapper ook niet – dat is leven met God én deel uitmaken van een gemeente. Dat is de zegen van de kerk: je hebt God én broeders en zusters die je vasthouden wanneer het stormt.

Het zijn kleine kerkjes, maar ze groeien en hebben stuk voor stuk grote impact.

PASTOR RUDI

Veldberichten

Met het project **hulp aan mensen met een beperking** hebben we in Armenië arme mensen geholpen met een rolstoelen, krukken, brillen, staaroperaties, gehoorapparaten en nog veel meer.

Flora ontving een looprek, zodat ze zich thuis gemakkelijker kan verplaatsen.

Het was de afgelopen winter in Armenië en Moldavië veel kouder dan voorgaande jaren. Er lag veel sneeuw - soms was er geen doorkomen aan. De temperatuur daalde soms tot 15 of zelfs 20 graden onder nul. Veel gezinnen, ouderen en andere mensen in nood in hebben **brandhout of briketten** ontvangen. Welkomte warmte in winterse weken.

Wees een NAASTE

voor een KIND

of OUDERE

Het sponsoren van een kind of een oudere is een persoonlijke manier om hulp en hoop te geven aan mensen die in armoede leven.

Met een maandelijkse bijdrage geeft u niet alleen voedsel, kleding en medische zorg, maar ook het gevoel dat iemand er niet alleen voor staat. Voor het kind of de oudere betekent deze hulp vaak het verschil tussen overleven en écht leven.

Daarom zijn wij op zoek naar mensen die niet weggijken; mensen met een warm hart die een kind of een oudere in Armenië willen sponsoren en zo blijvend impact willen maken.

Word ook sponsor. Scan de QR-code of ga naar www.mensenkinderen.nl.

COLOFON

Mensenkinderennieuws is een gratis uitgave van Mensenkinderen en verschijnt vier keer per jaar.

mensenkinderen
♥ voor mensen in nood

Galvaniweg 8c, 8071 SC Nunspeet
Telefoon 0341 - 455 559
info@mensenkinderen.nl
www.mensenkinderen.nl
NL87 INGB 0000 0055 35

